

■ Economisirea europeanilor, următoarea mare sursă de finanțare a UE
PAGINA 3

■ Apeluri pentru reglementarea REIT-urilor în țara noastră de la pupitrul BVB
PAGINA 4

■ UMFST Târgu Mureș a finalizat un proiect PNRR de 30 milioane euro pentru învățământul dual
PAGINA 10

■ Activele nete ale fondurilor deschise locale au crescut în luna iulie cu 7,1%
PAGINA 11

■ Votul care arată adevărata stare a Uniunii Europene
PAGINA 3

■ Star Invest Imobiliare - re poziționare cu miză pe venituri recurente
PAGINA 9

■ Solicitare: reformă radicală a FIFA și un summit fără Gianni Infantino
PAGINA 10

PAGINA 11

GRAM AUR = 647,6687 RON

FRANC ELVEȚIAN = 5,6071 RON

EURO = 5,2586 RON

DOLAR = 4,5335 RON

Din puci în puci

BURSA Cătălin Avramescu

În România, Nicușor Dan îl caldă pe urmele lui Carol al II-lea. După tentativa de puci din PMU, acum se pregătește să își lanseze un partid prezidențial cu fel de fel de alianțe în Parlament. Este clar că Nicușor Dan nu are nicio intenție de a se retrage din viața publică. Este, în schimb, socialist național. Conservator, cum credem, sigur nu este, nu are nici un semn. Este interesat de simpla sa supraviețuire politică.

Am o senzație distinctă că țara aceasta nu mai este guvernată. Există ceva, un fel de pilot automat, care conduce, din inerție, administrația publică. Se iau împrumuturi, se plătește salarii și pensii, se semnează hârtii, se aprind luminile pe stradă, se sting de mineașă. Însă nu este nimeni "acolo sus" care coordonează totul, care supraveghează, care guvernează. Aceia au alte trebură.

Cum ar fi să dea o lovitură de stat. Cu alte cuvinte, un puci. Credeți că exagerez? Iată faptele. A fost demis guvernul Bolojan. Până acum asta e, "poftă ce-au poftit". Nicușor Dan, socialist și rusofili din Parlament. Într-o țară normală, însă, ar fi urmat negocieri între partidele politice, o

nominalizare din partea Președintelui și un vot în Parlament.

Dar România a nu mai este o democrație, ci o "democrație". Adică are elemente democratice - cum ar fi editorialele din presa care a mai rămas liberă. Însă restul sistemului este autoritar. Așa că Președintele României contactează un serviciu secret. Acela trimite o mașină după un individ dispus să colaboreze. Respectivul nici măcar nu este parlamentar. Individul acceptă, în ciuda unei rezoluții a partidului său care îi obligă pe membrii săi să nu colaboreze cu socialiștii. Au urmat negocieri inclusiv cu extremiștii pro-Rusia. Ceea ce a încercat Nicușor Dan este - nu există alt termen - un puci. (continuare în pagina 8)

Ultima instituție

BURSA Cristian Pirvulescu

Miza acestei toamne nu este, prin urmare, cea condusă de Timothee și nici măcar cea de guvernare și de guvernare. Este, în schimb, miza schimbării de putere în România și va produce prin alegerea sau prin înalțarea, pe cale de procedură, a unui președinte al țării.

Într-o Românie în care criza politică este endemică, iar criza guvernamentală expune vidul de putere și riscă să devină criză de sistem, ultima instituție care mai funcționează este președinția. Semi-prezidențialismul românesc conține o simetrie care se manifestă rar, iar în vremuri obișnuite lucrează împotriva șefului statului. Atât timp cât există o majoritate parlamentară, președintele dispune de pârghii limitate de acțiune, și din această cauză, cum așteptările sunt mari, toți predecesorii actualului locatar de la Cotroceni au sfârșit prin a dezamăgi. Când însă majoritatea nu se mai poate constitui, raportul de forțe se răstoarnă. De semnarea premerului, promulgarea, numirile, apărarea și politica externă rămân singurele

mecanisme care mai produc decizii obligatorii, iar un guvern demis ar trebui să administreze sub controlul președintelui fără să dărească nimic Parlamentului. Așa s-a întâmplat în 2009, când un guvern demis a administrat afacerile curente până după alegerile prezidențiale. Cert este că o criză de guvern nu influențează în mod egal toți actorii instituționali, ci mută puterea către singura instituție rămasă în funcțiune, și o face prin construcție, nu prin uzurpare.

Odată înțeles acest lucru, peisajul politic românesc capătă o altă dimensiune instituțională. Oricine dorește să dețină puterea într-un asemenea aranjament are două posibilități, fie cucerește președinția, fie o neutralizează. (continuare în pagina 8)

OMUL SF(M)INTEȘTE-LOCUL

Tu cu cine ții?

Există momente în care tăcerea nu mai este legată de prudență, ci de oboseală. Am ajuns într-un asemenea moment. Despre politică nu prea mai poți vorbi fără să fii imediat re-partizat într-o tabără. De exemplu bani, fiecare știe totul, mai ales cei care duc lipsă de ei. Despre cultură nu se poate, pentru că nu interesează. Iar despre fotbal, fotbalul zace leșinat undeva lângă o mare.

DAN NICOLAE

Temele politice sunt periculoase. Nu pentru că ar fi interzis să ai o opinie, ci pentru că, în țara noastră, o opinie a ajuns să funcționeze ca o declarație de apartenență. Spui ceva despre un partid și cineva te întreabă imediat cu cine ții. Critici de decizie și ești întrebat pe cine susții. Nu mai contează dacă ai dreptate. Contează cine te-a trimis, cine te plătește, cine te-a influențat și, eventual, ce interese ai. Argumentul a devenit suspect.

Opinia trebuie să aibă neapărat un patron. Iar dacă nu are, îl inventăm. Politicianul are însă o mare calitate: nu rămâne niciodată fără răspuns. Îl

poți întreba despre orice și îți va explica aliceva. Îl poți întreba despre o problemă concretă și îți va vorbi despre o problemă de acum zece ani. Îl poți întreba unde sunt banii și îți va spune că trebuie să avem răbdare.

dacă înșiși, există întotdeauna o formulă salvatoare: "moștenirea guvernării anterioare". Este probabil una dintre cele mai trănietice instituții ale statului român.

Despre bani nici nu prea mai are rost să vorbim. Același om care tremură când vede o suită de euro în mână consideră, verbal, aproape orice sumă drept mică. Un milion? Fieac. Zece milioane? Nici nu merită discutat. Un miliard? Depinde. Dacă sunt bani publici, parcă nici nu mai sunt bani. Sunt o teorie, o cifră într-un tabel, o oportunitate, o "alocare", un "proiect" o "investiție strategică".

Dacă sunt bani tăi, însă, lucrurile se schimbă. Atunci 100 de lei contenează. Factura contează. Prețul alimentelor contează. China contează. O reparație neprevăzută contează. (continuare în pagina 4)

Fed arbitrează războiul dintre două modele de banking

● JPMorgan Chase și Bank of America contra Goldman Sachs și Morgan Stanley

O nouă eră la Federal Reserve, cu o doctrină monetară bazată pe umilință și disciplină

Într-un discurs care va rămâne, probabil, unul dintre momentele definitorii pentru politica monetară a ultimelor decenii, Kevin Warsh, președintele Federal Reserve, a anunțat o schimbare fundamentală de doctrină și reconstruirea majoră a cadrului de politică monetară. În fața participanților la simpozionul anual de politică economică de la Jackson Hole, Warsh a declarat că era "ghidăm în avans" a apus.

"Ghidarea în avans ca practică obișnuită a fost adoptată de mine și de colegii mei în timpul crizei financiare globale. Atunci a fost esențială, iar noi am introdus-o cu mare fast. Însă, la fel ca în cazul altor moșteniri ale anilor din trecut, consider că această practică și-a depășit durata de utilitate", a precizat președintele Federal Reserve, și a subliniat că "în perioade normale, rolul ghidării în avans ar trebui să fie limitat și circumscris".

CĂLIN RECHEA
(continuare în pagina 12)

Majoritatea băncii americane au luptat împreună pentru relaxarea reglementărilor de capital. Alianța s-a rupt când a devenit clar cum se împarte câștigul din relaxare. JPMorgan Chase și Bank of America contestă o modificare a formulei de calcul a capitalului.

MORI SAVIR

Goldman Sachs și Morgan Stanley ar putea primi, fiecare, un avantaj suplimentar de 1-2 miliarde de dolari. Toate cele patru bănci vor relaxarea.

Reuters relatează la 27 august 2026 că JPMorgan estimează o pierdere de circa 13 miliarde de dolari din capitalul care ar fi fost eliberat prin reformă. Bank of America estimează circa 9 miliarde. Gol-

dman Sachs și Morgan Stanley ar putea primi, fiecare, un avantaj suplimentar de 1-2 miliarde de dolari. Toate cele patru bănci vor relaxarea.

De la front comun la război între bănci

La 19 martie 2026, Fed a propus revizuirea Basel III și modificarea suprațaxei GSIB, cerința suplimentară de capital pentru băncile de importanță sistemică globală.

Michael Barr, membru al Consiliului Guvernatorilor Fed și fost vicepreședinte pentru supraveghere, cel care a dat singurul vot împotriva pachetului, a arătat că, împreună cu schimbările testelor de stres, cerințele CET 1 ale celor mai mari bănci ar scădea cu 4,8%. Cu modificările recente ale ratei suplimentare de levier, reducerea cerințelor Tier 1 pentru GSIB ar ajunge la 6%, echivalentul a apro-

ximativ 60 de miliarde de dolari, precizează Michael Barr în declarația sa publicată pe site-ul Federal Reserve.

Deputatul apără într-o înșăprire, ci într-o relaxare. Când regula amenința tot sectorul, băncile aveau același adversar.

Când capitalul eliberat a devenit probabil, întrebarea s-a schimbat: cine beneficiază mai mult?

Cele două schimbări din formulă

În joc este finanțarea angro pe termen scurt, denumită în reglementarea americană short-term wholesale funding (STWF): bani împrumutați pe termen scurt de la alte bănci și investitori instituționali sau prin operațiuni de prêt, spre deosebire de depozitele relativ stabile ale clienților.

Fed include această finanțare în suprațaxa GSIB deoarece bănci care trebuie reînnoașă frecvent pot transforma rapid o criză de lichiditate într-o criză de lichiditate. (continuare în pagina 12)